

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

A jegyzők kongresszusa.

Hazánk közigazgatásának legfontosabb tényezői gyűltek össze múlt héten Budapesten a kiállítási ünnepélyek csarnokában, hogy saját ügyük érdekében tanácskozzanak. A milyen tekintélyes a testület épp oly impozáns volt a megjelenésük a kongresszuson. Számosan diszmagyarban jelentek meg és ez nagyban emelte fényét a jegyzők kongresszusának, mely arról tanuskodik, hogy a jegyzők nemcsak a közigazgatás nehéz munkájának a terhét viselik, hanem külső jelekben is nyilvánítják a honfiúi érzelmet, melyet nehéz munkájuk közepett is igyekeznek átplántálni környezetükre és így nemesak fáradságos munkájukkal, hanem nemzeties törekvéseikkel is nagy szolgálatot tesznek a hazának.

E téren nagy érdemeket szereztek már a jegyzők, de nagy feladat vár rájuk a jövőben is. Mi nem kételkedünk abban, hogy a jegyzői kar úgy mint eddig, ezentul is védbástyája lesz a magyar nemzetnek, a melyből majdan az az erős vár fog épülni, amelynek nemzeti állam a neve.

Azonban a törekvés, a jóakarát és buzgalom nem mindig elég a nehéz munka kivételére, mert ah-

hoz okvetlenül szükséges az is, hogy viszont a jegyzőknek adásuk meg mindaz, ami őket méltán megilleti, kell hogy felülről állásuk biztosítása és elismerés, — alulról pedig a tisztelet és megbecsülés legyen részük.

A jegyzők azok, akik a közigazgatás legterhesebb munkáját végzik, a közigazgatás minden ága nehezedik az ő kezükre és sajnos az ő állásuk a legbizonytalanabb. Egy kis községi párt, vagy személyes érdek képes állásukat megingatni és az a sajátságos, éppen ők találnak legritkábban támogatást, mert reájuk csak kötelességeket rónak, míg védelmet nem biztosít számukra senki.

Ez nehezíti meg a jegyzők a múgy is nagy és sokoldalú munkáját, és addig a míg a jegyzőknek fáradságos munkájuk ellenében nem biztosítanak kellő védelmet, és munkájuk és állásuk megbírálására a nép méltánytalan ítéletére lesz bizva, addig a jegyzők helyzete mindig bizonytalan és nehéz lesz.

Hanem az ezredéves haza megérledődött, már nem várhatunk tovább, a közigazgatás nehéz feladata megköveteli, hogy az ősdi viszonyokkal szakítsunk és a haza érdekében a jegyzői kar állását biztosítsuk, a nép beavatkozásától

elkülönítsük, ezt kívánja a jegyzők, de legjobban a közigazgatás javításának érdeke is, mert ott a hol a közigazgatást a nép beavatkozásához kötik, helyes és egészséges közigazgatást nem kívánhatunk.

* * *

Különben a kongresszus lefolyásáról levelezőnk a következőket jelenti:

A kongresszus f. évi augusztus hó 3-án d. e. 10 órakor kezdődött. Részt vettek: *Perczel* Dezső belügyminiszter, a kongresszus védője, a kit egy küldöttség hozott a kongresszusra, *Kafka* László osztálytanácsos, *Kampis* János dr. és *Ballai* Lajos dr. miniszteri titkárok. Az ezredéves kiállítás részéről: *Kovács* Gyula, dr. *Müller* Béla és *Gelléri* Mór, továbbá *Bessenyei* Ferencz, *Telegdy* József orsz. képviselő, *Lipcsy* Ádám, a „Községi Közlöny“ szerkesztője stb.

A miniszter, kit megjelenésekor nagy éljenzéssel fogadtak, elfoglalta az elnöki széket mire *Kuncze* Imre a kongresszus elnöke üdvözlő beszédet intézett a miniszterhez, szép szavakban köszönte meg, miszerint a miniszter a védnöki tisztséget elfogadta, valamint kérve, hogy a kongresszust nyissa meg.

Azután *Perczel* Dezső belügyminiszter lelkes szavakkal a kongresszust megnyitotta. Hangsúlyozván, hogy a védnöki állás elfogadásával kifejezést akart adni érdeklődésének a kongresszuson megvi-

T Á R C Z A.

A Normafa.

— Irta: Szaák Lujza. —

(folyt.)

— Majd máskor, most vedd fel köpenyéd és jer, atyádnak vendégei érkeztek. Itt az étkezés ideje, nem illik várakoztatnunk őket.

— Ah igaz, el is felejtém . . . Beladin is itt van!

— Úgy látszik, jó helyen járok! szól előlépve az ifju. Légy üdvözölve öreg Bora! Emlékszel-e még reám?

— Hozott Isten, Beladin! Mi sorsvetett közénk? Vagy talán te is vendégeink közé tartozol?

— Igen, Norbert herceg kíséretéből váltam ki, urunkat felkeresendő, ki előre jött az udvarmesterrel, engem pedig szolgálatára rendelt.

— Akkor hát még jobban kell sietnünk, vágott az ifju szavába Norma és

előre szökdelt a várhoz vezető keskeny hegyi uton.

— Alig pár év s mily gyorsan átalakult az a kis bájos teremts! gondolkodott félig hangosan az ifju a leányka után tekintve. Vajjon mi jövő vár az anyátlan árvára?! Szól kérdőleg az öreg Bora felé fordulva. Bizony kár volna, ha rossz kezekbe kerülne . . .

— Rossz kezekbe??!! A gazdag prágai csillagász leánya?! Több annak felhalmozott kincse, mint itt a ti magyar uraitoké együttesen! És hogy mi jövő várhat reája? Azt kérde Beladin? Hercegné lesz, még pedig Norbert királyi herceg neje, a ki azért van jelenleg nálunk, hogy eljegyezze Normát magának. Így szól majd méltatlankodó, majd büszke önteltséggel az öreg dajka, előre beleképzelve kedvencét a hercegi fénybe.

— Hogyan?! Norbert herceg?! Most jegyzi el a tudós leányát? És Norma tud felőle?

— Majd tudatja vele édes atja. És ő engedelmes gyermek, atyját nagyon szereti! . . . Az én nevelésem! . . .

— Szomorú sorsra neveltétek azt a bájos angyalt! A herceg dorbézoló, könnyelmű életet folytat . . . Telve adóssággal minden birtoka elzálogosítva, nincs semmi tekintélye már . . . Csakis ilyen kétségbeesett helyzetben gondolhatott arra, hogy a dúsgazdag csillagász vagyonát nevéhez kösse leánya kezével . . .! És az apai nagyravágás!! Óh mi keserű csalódás lebeg a szegény lány feje fölött. . .

— Túlzott felhevülésed nem okszerű, Beladin! Magad mondod, hogy Norma bájos! Ilyen angyal mellett majd megváltozik a herceg.

— Azt hiszed! felelt szorongó szívvel az ifju. A herceg már átélte élte javát. Egy fonyadt ág a viruló rózsza mellett! . . . Nem hiszem, hogy Norma tudná szeretni a herceget!!? . . .

* * *

Három hosszú év mult el a nélkül, hogy a Jánoshegyi csillagvizsgáló torony lakóit valaki zavarta volna. Mióta a tudós leánya Norbert herceg neje lett és Budára költözött, a tudós és öreg szolgája egyedül lakta a kihaltak látszott várat.

tandó közigazgatási természetű kérdések iránt, és mert a jegyzői kar iránt való rokonszenvének és jóakarátának akarta tanujelét adni, végre pedig, mert a saját részéről is hozzá kívánt járulni a jegyzői kar ünnepének fényéhez.

Azután a miniszter a közigazgatási reformról beszélt és ezzel beszédét a király és haza éltetésével befejezte, mit hosszan tartó éljenzés és taps követett.

A miniszter után Szegedy Albert al-elnök mondott hosszabb és a jegyzők érdekét érintő beszédet, melyet nagy tetszéssel fogadtak. *Uszkay* Bálint főjegyző a közigazgatási reformot sürgette, hangsúlyozván azt is, hogy a községi közterhek viseléséhez az állam is hozzájáruljon, végre pedig a kinevezési rendszert fejtegette. *Kuncze* Imre köszönetet mond a miniszternek a megjelenésért és kéri, hogy támogatja a jegyzőket.

Perczel Dezső belügyminiszter ezután néhány szóval bezárta a kongresszust.

Az ülés után két órakor bankett volt a kiállítás ünnepélyek csarnokában, a melyen több mint 700-an részt vettek. Számos tosztot mondottak. *Kuncze* Imre poharát a király egészségére üritette. Szegedy Albert a kormányt és *Perczel* Dezső minisztert éltette stb.

Bankett után a kongresszus tagjai lefényképeztették magukat és a kiállítást tekintették meg, este pedig nagy számmal megnézték Ós-Budavárát, a hol éppen szép ünnepély folyt le.

C s a r n o k.

A londoni Tower.

— Irta: B. Gy. —

(folyt.)

Borzongás fogott el, midőn e félelmes vár éjszótét zugait láttam; mintha minden fal átkot, sóhajt hangzanék vissza rég elmúlt időkben.

A tömlőzők falain érdekes vésések és karczolatok láthatók, a becsesebbekre üveglapok vannak illesztve.

Norma atyja óhajának engedve, minden szó nélkül nyújtotta kezét a herezegnek, mert sokkal jobban szerette atyját, hogysen neki fájdalmat okozott volna ellenkezésével. Pedig a váratlanul megjelent Beladin képe mélyebben vésődött az ábrándos leány szívébe, hogysen sajnó fájdalmat ne okozott volna neki az a tudat, hogy örökös válaszfal emelkedik szíve és az ifju közé ezen lépésével. Így lett neje a gögös főurnak szerelem nélkül. De bár szívét nem bírta a herezeg, azért mindig feddhetlenül, tiszta öntudattal teljesítő női kötelmeit. Szépsége, bájaival mindenütt bámulat tárgya lett. A hódolók és rajongók serege vette körül, de ő hideg közönyt tekintett át bámulón.

A herezeg féltékenyen őrizte neje minden mozdulatát, hogy vajjon felolvad-e az a jég hideg tekintet, melyet az ő vad szenvedélye nem tud megtörni. S midőn hiába várta neje szerelmének ébredését, mert a férj nem tudta feltalálni az utat neje szívéhez, elkezdte újra a régi dőzsöléseket és ismét a tivornyákban lelte örömet.

Az egyik, meglehetősen nagy szoba falán sikerült vésés van John Dudleytól, családi ezimerét véste oda, az egész mintegy 12 hüvelyk lehet négyzetben, egy oroszánt egy medvét ábrázol amint egy tölgy és rózsza koszoruzott botot tartanak karmaikban.

Poole Arthur ezeket karczolta a falba: „I. H. S. A passage perillus make the port pleasant (Egy veszélyes tengeri ut kellemessé teszi a kikötőt) Ao. 1586. Arthur Poole AE sue 37 A. P.“

Ennek testvére Eduárd szintén foglya volt a towernek, és 1552. évből kelt feliratot hagyott hátra tömlőző falain, ez magyarrá fordítva, így hangzik: Ami Istentől könnyek között vettetik, az békében lesz learatva!

Egyik fogoly kiszámítva fogsága idejét, azt a perczekig oda véste a falra; a legtöbb azonban csak nevét hagyta hátra szenvedése néma tanuin.

Az első toronyban ezeket látjuk; a második torony zárkáiban szintén a következő szavak vannak ó olaszul bekarcolva; magyarrá fordítva: „A mióta sorsom az, hogy reményeim csak panaszként hangzanak a szélben szerteszt, kívánom, hogy a jelen megsemmisüljön; esillagom mindig homályosan világított nekem. Tyrrel Vilmos 1541.“

Nem messze e felirattól, Howard Fülöp, az arundeli gróf, érdekes név aláírását látjuk, e főúr 1572-ben lefejeztetett, mert Mária királynő keze után törekedett.

E toronyok 2 emelet magasak; belsejökbe csigalépcsőn, és a falba vágott keskeny átjárókon juthatni; — a tömlőzők keskeny, erős rácsokkal ellátott ablakon át nyerik gyér világításukat, de vannak oly helyiségek is, melyek teljesen sötétek.

Érdekes az „okmány torony“ is mely a tower legmagasabb tornya, Szobái nyolcz szögűek.

E toronyban régi okmányok őriztetnek, a legrégibbek a 11-ik századtól a 13-ig terjedő időből származnak, számuk 41.

Az újabbak: 1300-tól 1482-ik évig, számuk 2200 körül.

Ez okmányok évszám szerint vannak rendezve tekeresekben.

Hogy pedig jobban dőzsölhessen, elküldte nejét vissza a budai hegyek közé a tudos várába néhány csatlós kíséretében, az öreg Bora gondozására bizva őt. Csupán gyermekkori játszótársát Beladint engedé, hogy kövesse urnőjét, mint apród, és dalaival mulattassa a magány óráiban, ha Norma kívánja . . .

Norma boldog volt, hogy atyja mellett, hogy a régi kedves körben pihenhetett, távol a nagy világ zajától. Napi sétája az öreg tölgyfához rendes vala. Minden a régi volt. Semmi változás a nagy természetben. Csak ő, — csak ő, a természet gyermeke nincs jelen, helyette egy fejedelmi alak mereng észbontó szépségével a Csillagvölgy cserjéin. Az öreg tölgy susogó lombjai megérintik az aranyhaját, a hóvállakat; a merengő felrezen, felveti ábrándos szemeit a rezgő levelekre, de csak egy pillanatra, mintha félne, hogy a susogó lombok megértik lelke gondolatait. —

Óh! mert itt a némák is beszélnek! Tőle tisztos távolban hű kísérelje, Beladin, igyekszik leolvasni a merengő

Tartalmuk: idegen hatalmakkal kötött egyezmények, szabadalom levelek, pénzverési rendeletek, az udvari hivatalnokok fizetési rendeletei, koronázási szer-tartások feletti jelentések, pápai és bíbor-noki pástör levelek, stb.

Ezután a „sótornyot“ néztük meg; ennek helyiségei szintén börtönül használtattak, erős falai vannak; egyik cellájában feltűnik a falba karczolt csillagászati vázlat, mely mint vezetőnk állítá, egy bűvésztől származik, ki Erzsébet királynő idejében volt itt elesukva, mert varázsszerekkel egy főrangú egyént meg akart rontani.

A belső várfal többi tornyai szintén börtönhelyiségekül szolgáltak, felemlítést érdemel közülök még az „íjjászok tornya“ melynek egyik sötétes szobájában IV. Eduárd testvére György, clarencei herceg 1474. évben egy kád borba fullasztatott; — továbbá a „vértorony“ hol a monda szerint IV. Eduárd két fia 1480-ban megöletett.

Ez utóbbi torony szögletes és igen széles erős falai rögtön szembe ötlők, alatta szép boltíves nagy kapuzat vezet a belső várba, az alagut hossza 34. szélessége 15 lábnyi; a hatalmas kapuszárnyakon meglátni, hogy régi idők óta őrzik e bejárást. (folyt. köv.)

H i r e k.

— **Hymen.** Dr. Kronberger Vilmos, városunk derék fiatal orvosa, társadalmi életünk egyik ismert, kedvelt alakja eljegyezte városunk volt közkedvelt polgárának, Opler Ignácznak, a Délnémet-Dunagőzhajózási társaság derék igazgatójának, kedves szeretetre méltó és nagy műveltségű leányát Irmát, Budapestről. Midőn a frigyhez szívünkben gratulálunk, egyuttal örömrünknek adunk kifejezést, hogy a városunkból eltávozott közkedvelt család e frigy által többször fog körünkben időzni.

— **A barcsi közigazgatási járás** ünnepélyes megnyitása e hó 19-én, szerdán történik meg, Maár Gyula, Somogy megye alispánjának jelenlétével.

— **Véletlenségéből.** A „Magyarfolyam és tengeri hajózási társaság“ 630-ik számú uszályhajójának a kormányosa, a

arcz haváról a gondolatokat és a bágyadt tekintetből meglopni az érzéseket . . . Lassú, de érzésteli dallamot kezd játszani urnőjének, ki mint márványszobor hallgatja mozdulatlanul a mély érzésű dalokat, melyek majd a siró, majd a könyörgő, majd meg a lángtól égető szerelmi ábrándok világát nyitják meg Norma szívében, majd a kétségbeesés és mardosó fájdalom sóhajaiban szállnak át a légen . . .

Szegény fiu! Söhajt fel Norma, Nem volna e jobb szakítani e kinteljes léttel egészen?! Áruló köny szokik fel Norma szemeibe és ragyogva gördül alá a márványarczon.

— Ne tovább, Beladin! Hagyd e dallamot. Fájó emlékek kelnek szívedben . . . Lépj közelebb és csevegj vidám dolgokról nekem.

Szó nélkül teszi le hangszerét az ifju, urnője lábaihoz ereszkedve. Arczán a tiszteletteljes félelem és remény vonásai látszóttak, mély tüzü szemeiből forró szerelem sugara tört elő.

Norma elfordítá róla tekintetét. Lelke két lélek haláltusáját vívta. Mig szíve

napokban a baresi kikötő állomásán egy hajó javításán dolgozott. Munkája közben észrevétlenül a háta mögé ment 3 éves kis lánykája s a nagy kalapáccsal dolgozó kormányos nem sejtve lánykája jelenlétét, kalapácsával fölragasztotta az egész alsó szájrészét összemarozta a kis lányának.

— **Szerencsétlenül járt fűtő.** Mult hétfőn a baresi állomás fűtőházából kiinduló tehervonat mozdonyáról vigyázatlanságból leesett Zauger József fűtő. Ezt látva a mozdonyvezető rögtön ellengőzt adott a mozdony megállítására, de legjobb akarata mellett a bajt nem tudta már elhárítani, mert az induló mozdony kerekei Zauger fűtő jobb lábának egész fejét levágták.

— **Zivatar, jégeső.** Csak nem akar még mindig az idő megjavulni, vészjelző felhőkkel van tele az ég s érezzük a sok esapásokat szerte e hazában. Már volt részünk elég baresiaknak is a sok rossz időből, de még oly kártékonyan nem látogatott meg bennünket, mint a mult kedd éjjeli vihar, mely fölriasztott álmainkból. Másnap szomorúan tapasztaltuk a vihar s jégeső által okozott károkat. A borzasztó szél temérdek gyümölcsfákat tönkre tett, háztetőket söpört le; a jég levagdalta a dohányt s a közeli vidéki szőlőket is tönkre tette. A gyakori esésektől a levegő is jó lehült. Vajon meddig tart még e szeszélyes időjárás?!

— **Holttest a Drávaparton.** A mult héten Bólavár község mellett a Dráva hulláma egy holttestet vetett a partra, mely már oszlásnak indult. A holttestben azelőtt egyhéttel, e hó 1-én Drávába fult Halász János légrádi pályaoert ismerték fel, ki fürdésnek lett az áldozata.

— **Egy község termése lángokban.** Felső-Szeged somogy megyei községben a minap borzasztó tűzvész dühöngött, elpusztította a községnek csaknem egész évi termését. Pánovics Mihály géptulajdonos két eséplőgéppel a község polgárainak gabonáját csépelte, miközben az egyik kazal a gép szikráitól meggyuladt. A tüzet nem lehetett lokalizálni, az egész fölhalmozott gabona, ötven gazda idei termése a két géppel együtt megégett. A kár meg-

haladja a tizezer forintot, melyből semmi sem térül meg, mivel sem a gabona, sem a cséplőgépek nem voltak biztosítva.

— **Miért van annyi zivatar?** A böles csillagvizsgálók és időjósok hiába kutatnák az okát, hogy miért van oly gyakran az idén oly sok kárt okozó zivatar, jégeső, felhőszakadás, dehogyan tudnák ők azt úgy kisűtni, mint a mi hetivásározó vidéki öregasszonyaink, kiket itt megis szólaltatunk egy föltanu riporterünk elbeszélése után.

— „Halli-e komám asszony, magikná is vót múlt esőtörtökön ollan nagy zivatar, mög ollan fekete fölő, hogy azt hitük, mingyárt Isten itélete lösz.

— Jaj édös komám asszony, hát mán hogy is kérdehet illet, hát nem tuggya, hogy az egész országban voót, minden nap más-más helön, oszténg annyi károkat is tött. Mondik, hogy mán nem is Istentü van ez a sok rossz időjárás.

— De tuggyák-e keetök komám asszony — mond egy harmadik, — hogy hát métt van annyi rossz idő? Hát bizony azért van hallik édös komám asszony, mört a fölőhökkel egy garabonciásdiák jár, én szömeimmel láttam, de még eszre se vöttem voóna, ha Cservenkö Józsiné komám asszony mögnem mutaszti, oszténg még látta a Dudásék Böskéje is. Tuggyák komám asszony, csak elát a légözetünk is, mikor azt a fene állatot néztük, ojjan esunyát még életünkben nem láttunk. Ollan nagy bozontos haja voót, hogy csak csűf voót nézni, akkora voót mint egy nyomórúd“ oszténg egy nagy kégyó farku lovon üt, oszténg . . .

— Szavát ne feleggye édös komám asszony — vágkőzbe egy negyedik — ippejg úgy néz ki, a fíjam is látta, a ki kocsis a gerófnál, tenaap gyütt mög Turbékából, a turbéki högyön vadásztak a méltóságos urak, ők is látták azt a csunya fene állatot, rá is lüttek, de bár né is bántották voóna azok a méltóságos urak, mört hát a lovát e taláták, le is esött, de a garabonciásdiákat nem tutták ám e talányi hanem mikor a lova leesött, akkor ü egy nagy szelet fujt a méltóságos urakra, hogy majd el vitte őket, oszténg azt ká-

tozta le: szombaton, mikor Turbékön bucsu lösz, esodát fogtok látni, a miért a lovamat lelítettök. Tuggyák keetök én nagy szöröneseitlenségűtől félök a turbéki Nagyasszonyi bucsun, mört a mit az a szörnyeteg mög ajánl, azt mög is töszti. De mán métt is bántották azok a méltóságos urak, inkább, kérdezték voóna mög tüle, hogy hát mit kíván oszténg atták voóna mög neki. Mandákné komám asszony nál is mögjelönt ecezer, mikor egy maga voót otthun, ü is mögkérdezte tüle hogy mit kíván, hát nem kívánt ögyebet, csak 2 kanál tejet, oszténg aszonta Mandákné komám asszony nak, hogy térdepűjjon le. Mandákné komám asszony rögvést le is térdepűt, a bozontos haja szörnyeteg mögköszönte szépen a tejet a komám asszonyt mögaldotta, valamit dörmögött oszténg gyütt egy nagy szél, oszténg azzal csak e tünt nyomtalanul.“

Ime ilyen és még sok más dolgokat beszélnek a garabonciásdiákról a falusi öregasszonyok, ha pedig olvasóink azt hinnék, hogy ez csak a szerkesző phantáziája, ugy esalódnak, mert az itt leírt beszélgetést egy kereskedőnk boltjában hallották sokan.

— **Mulatság Balaton-Földvart.** Alig nyit meg megyénknek eme kiesfekvésű szép fürdőhelye Balaton-Földvár, máris a legnépszerűbb fürdőhellyé küzdte fel magát a balatoni fürdők között, nemrég *Stefánia* özv. trónörökösne is szerencsételte magas látogatásával. Mint tudósítónk írja, e szép fürdőhelyen egy emelendő kápolna javára a fürdővendégek e hó 15-én tréfás előadást rendeztek zene és tánczszal egybekötve, melyre meghívták a testvérfürdők közönségét is. A műsor következő volt: I. szakasz. 1. szám. Zenei előadás. 2. szám tréfás élőképtalányok sorozata. II. szakasz. 1. szám. Fölolvasás. 2. szám. Zenei előadás. 3. szám. Képrejtvény három részben, u. m. a) halásztanya; b) Kolombus Kristóf; c) Találka. Mi somogyiak csak örvendhetünk, ha megyénkben ily népszerű, modern fürdőhely létesült, mi a fürdő tulajdonosnak, méltóságos grf. Széchenyi Imre érdeme, ki nem kimélt semmi áldozatot a fürdőhely kényelmes berendezésére.

azon töprengett, hogy szakítson-e teljesen a hercegi fényvel, szabaddá tegye magát, szívét vagy alamizsnaként ossza szét azt a hajlékonysággal telt üres szívet, — addig Beladin esdeklő tekintettel nézett fel reá, mint ki kész az alamizsna morzsáit is elfogadni . . . csak jusson neki belőle valami . . .

— Engedd meg, urnóm, hogy a porból reád tekintsek és mielőtt parancsodra vidító dalokat kezdenék, mint régi hű szolgád a legnemesebb önzéssel beszélhessek veled!

— Beszélj, mi teher nehezül lelkedre?

— Óh Norma! Gyermekkorai társad szól hozzád őszinte szavakat, véd lelkedbe azokat, légy kegyes urnóm és ne törj pálczádat felettem szigorú ítélkezéssel. Követtelek lépten, nyomon, mint fényt az árnyéka, — láttam lelked harezát, láttam szenvedésedet! . . .

Norma tiltólag emelé fel kezét.

— Ne tiltsd el magadtól gyermekkorai társadat, mielőtt határozta volna jóvőd felett . . . Megjelölheted a határt a

szolga és urnó között, parancsolhatsz velem, parancsolhatsz magadnak is hideg közönyt, hiszen, mindennek lehet határt szabni, mindennek lehet parancsolni, csak egynek nem: és ez a szív, ha érzelmei valódi alappal bírnak. A szerető szív érzelmei minden irányban határtalanok, nem egyoldalúak. S míg azzal áltatod magad, hogy lelkiismereted nyugtatod meg emitt, nem e a kárhozatot teremtend meg amott?!

— Némitsd el lelkedet, Beladin!

— Hogy kívánhatod tőlem, hogy nemesen érző szívem összeszoruljon s szép reményeinek fesledező bimbait megfagyassza? Lehet-e határt szabni a rohanó árnak, mely rombolva tör előre, pusztítva mindent, mit útjában ér, mi gátul szolgál neki az előrehaladásban. Idézd elő a tenger hullámainak lecsillapulását, midőn orkán dühöng felette, — szorítsd gátak közé! Mit fogsz tapasztalni? Gátold meg, ha tudod, hogy a rózsza ne terjessze szét illatát, midőn az égető napsugár lederen játszadozik a kelyhén csillámló harmattal! Akadályozd meg a természet

újászületését a tavasz jöttével avagy annak álmát, ha a tél beáll. Ugy-e bár, erre nincs hatalmad?!

— Ne tovább, Beladin! Jer inkább, nézzük meg, mi jövőt mond csillagod?

— Tudod-e azt, Norma, folytatá hévvel az ifju, hogy a virágnak napsugár az orvosa! S a napsugárnak virág a gyógyszer! A napsugárnak gyógyerőt ad az érzélem, mert a napnak érzélem a sugara s a sugárnak napja a szív. S a szívet mi teszi ragyogó nappá?! A valódi, igaz s mély szeretet! Óh te nem tudod még, mi az a szeretet! Nyiló virág, melynek teremője a szív!! A jelen fájdalommal s boldog érzete, melytől vezetettve halad a jövő felé. Annál hosszabb az út, mit hátrahagyunk, minél tovább megyünk . . . és ez a mult! Ha multad egy fájdalommal áthatadt pályatér, melyre a visszaemlékezés oly keserű perezeket okoz, s ha a jelenben oly keserves esatát vivsz is a jövőért, melyet az előérzet mégis megelégedett szép szivekkel fest, a tette lelkessithet a remény!

(Folytatás köv.)

— **Sárközi Jancsi** városunk kitünő ezigány primása, e hó 19-én N.-Kanizsán fog bandájával hangversenyezni.

— **Beküldetett hozzánk** a csurgói államilag segélyezett ev. ref. főgimnázium (XXXII.) XIV. évi értesítője, az 1895—96 tanévről. Az értesítőt átolvasva örömmel konstatáljuk, hogy hazánk ez egyik leg-régibb gimnáziuma, melyet a belső-somogyi ev. ref. egyházmegye tart fenn, rendszeres és erélyes működése mellett ma már a hazai gymnáziumok elsőinek niveljén áll. Ezt bizonyítja a tanuló ifjuság nagy száma is, mely minden évben szaporodik s találunk itt ifjakat az ország majdnem minden részéről. Ma már ugy látszik alább hagyott a szülőknél az a vizsás nézet, hogy az ifjak neveltetéséhez föltétlenül mindjárt a nagy város levegője is szükséges, mert tapasztaljuk, hogy egy mezővároskának zajtalanul de lelkiismeretesen működő gymnáziumából is kerülhet ki a hazának nagy-nevű és hasznos polgára. A csurgói ev. ref. főgimnáziumban a beiratások szeptember 1—3 napjain lesznek és pedig 1-én az I—II oszt., 2-án a III—IV oszt., és 3-án az V—VIII. osztálybeliek iratnak be.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára . .	reggel	6 óra	10	percz.
"	délelőtt	11 "	05	"
"	este	9 "	05	"
Pécs — Szigetvárra	reggel	7 "	32	"
"	délután	5 "	18	"
Pákrácra . .	reggel	8 "	16	"
"	este	5 "	20	"
Somogy-Szobra	reggel	5 "	7	"
"	délután	2 "	15	"

Barosra érkezik:

Kanizsáról . .	reggel	7 óra	21	percz.
"	délután	4 "	46	"
"	este	9 "	47	"
Pécs — Szigetvárról	délelőtt	10 "	49	"
"	este	8 "	41	"
Pákrácrról . .	délelőtt	10 "	53	"
"	este	8 "	05	"
Somogy-Szobbról	délután	1 "	20	"
"	este	8 "	50	"

Német-utczában

az

Oberritter-féle házban

több kényelmes lakás azon-

nal is

k i a d ó.

Ózv. Habianac Augusztne.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.

B A R C S O N.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

**A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére**

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Egyuttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

